

borgerlig eller omvendt, skal den ikke hjemvises, men den skal paakendes i Realiteten af den Overinstans, som den er indanket for. Dette er Bestemmelserne angaaende Grænserne mellem borgerlig Retspleje og militær Retspleje.

Foruden dette har Lovforslaget, saaledes som jeg tillod mig at bebude under Besvarelsen af den omtalte Forespørgsel, en Bestemmelse om, at Højesteret indføres som øverste Instans ogsaa i militære Sager. Det vilde maaske være naturligt, saaledes som det ogsaa staa bemærket i Lovforslagets Anmærkninger, naar vi komme til en almindelig Revision, da at indføre to Instanser ogsaa for militære Retter, saaledes som vi ville komme til kun at have to Instanser i borgerlige Sager, men for Tiden, da vi i de fleste borgerlige Sager have tre Instanser, og da man med det mindste Apparat vil kunne gøre den Forandring, at man sætter en Instans til Overkrisretten, er denne militære Reform nu foreslaet saadan, at Højesteret bliver øverste Instans for de Sager, der have været for Overkrisretten. De, som skulle kunne kræve en Sag ind for Højesteret, ere efter Forslaget her dels den domfældte og dels den Jurisdiktionschef, som har fremkaldt Overkrisrettens Kendelse, og endelig selvfølgelig Forsvarsministeren. I Overkrisretten kan der efter Loven som bekendt sidde Medlemmer af Højesteret, derfor er der en Slutningsbestemmelse om, at for saa vidt Højesteretsdommere have deltaget i Paakendelsen af en Overkrisretssag, deltage de ikke i denne Sag, naar den bliver paaanket til Højesteret.

Dette er i korte Træk Hovedindholdet af det Lovforslag, som jeg hermed har den Ære at fremsætte; og som jeg tillader mig at anbefale til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de to i Dag anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (*P. Munch*):

Det ene af de Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, gælder nogle Ændringer i Hjælpekasseloven. Det første Punkt, hvor vi agte at foreslaa Ændringer i denne Lov, angaar de Penge, som nu komme ind i Kirkebøsserne. Ærede Medlemmer ville mindes, hvorledes der for nogen Tid siden her var Forhandling om dette Spørgsmaal i Anledning af Menig-

hedsraadslovens Bortfalden. Der blev fra Kultusministerens Side truffet den Foranstaltning, at de Penge, der indkom ved Kirkebøsserne, foreløbig bestyredes af Sognepræsten. Spørgsmaalet var til Forhandling her, og Forhandlingen endte med, at Tinget i skøn Enighed opfordrede Ministeriet til at fremsætte Forslag til Lovordning af dette Forhold. Denne Lovordning have vi tænkt os mest rimelig kunde ske paa den Maade, at man lod disse Penge gaa til Hjælpekasserne.

Før Menighedsraadens Oprettelse gik de Penge, som indkom i Kirkebøsserne, til de frie Fattiggasser, den Institution, som nu er afløst af Hjælpekasserne. Vi mente, at saaledes som Lovens Ord vare, havde vi ikke Lovhjemmel til uden videre at føre dem tilbage dertil, men i dette Forslag til en Ændring af Hjælpekasseloven foreslaa vi, at disse Penge i Fremtiden skulle gaa til Hjælpekasserne. Det Beløb, det drejer sig om, menes at være omkring 100,000 Kr. aarlig. Nogen egentlig Oversigt over det foreligger der ikke, men det synes at være et Beløb af omtrent denne Størrelse: Det følger dermed, at Hjælpekasserne saa ogsaa ville komme til at paatage sig den Opgave, som Menighedsraadene have røgtet ved Hjælp af disse Penge i den senere Tid, hvilket vi sige for en meget stor Del Understøttelse af Enker, vel navnlig Enker med uforsørgede Børn. Jeg bør føje til, at man i Kultusministeriet tænker sig af Hensyn til den frie Menighedspleje lejlighedsvis at give Adgang til særlige Kollektur, hvis den Ordning skulde blive indført for Hjælpekasserne, som her foreslaas.

Det andet Hovedpunkt i Forslaget om Hjælpekasserne er, at man skulde opgive at sætte den Grænse, som nu er sat for Landkommunernes Vedkommende, idet en Kommune nu kun med Samtykke af højere Myndighed maa gaa ud over 30 Øre pr. Indbygger. Denne Regel har i Øjeblikket kun ringe praktisk Betydning. Nogle Amsraad have indrettet sig paa den Maade, at de i Almindelighed have givet Sogneraadene Tilladelse til uden at spørge dem at gaa ud over de 30 Øre. Det Gennemsnitsbeløb, som ydes paa Landet fra Sognekassernes Side, er allerede nu 32 Øre, det overstiger altsaa de 30 Øre. Der er ganske vist adskillige Amter, hvor Gennemsnitsbeløbet er under 30 Øre, men der er andre Amter, navnlig vest- og midtjydske Amter, hvor Beløbet er meget større, og jeg tror, at man uden nogen Betænkelighed kan opgive den Begræns-